

365 dní

S PÁTROM PIOM

365 dní

S PÁTROM PIOM

365 dní

S PÁTROM PIOM

zostavil
Gianluigi Pasquale

© 2007 Edizioni San Paolo s.r.l.

Piazza Soncino 5 – 20092 Cinisello Balsamo (Milano) – ITALIA

www.edizionisanpaolo.it

z talianskeho originálu *365 giorni con Padre Pio*

Vydal: © Zachej.sk, 2021

Preklad: © Hana Csontosová

© Martin Csontos

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra: PhDr. Adriana Matofáková, PhD.

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-417-4

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Predslov

Poznám mnoho ľudí, najmä mladých, ktorí dennodenne vkladajú svoje modlitby k Bohu do rúk Pátra Pia a odovzdávajú ich Pánovi spoločne s ním. Pátra Pia pritom stále považujú za svojho „ocka“, a to aj napriek tomu, že ho už niekoľko rokov oficiálne voláme „svätý Pio z Pietrelciny“. Tieto osoby, ktoré sú veľmi početné, a to nielen v Taliansku, ale aj v iných častiach sveta, sa obracajú na stigmatizovaného svätca z Gargana v tých najvšednejších chvíľach a kontextoch svojho každodenného života, preukazujúc mu svoju oddanosť tými najrozmanitejšími spôsobmi: tým, že nosia v peňaženke jeho obrázok, ktorý ukážu každému, kto sa ich spýta na ich vieru, umiestnia si jeho fotografiu na svojom pracovisku, takže dnes ju môžete bežne vidieť v talianskych obchodoch či dokonca na mýtnych termináloch na diaľniciach, alebo si čítajú úryvky z jeho výnimočných listov, ktoré boli zozbierané a vydané v podobe štvorzväzkovej zbierky jeho korešpondencie. Tieto listy vskutku predstavujú bohaté, nateraz ešte nie celkom preskúmané nálezisko pokladov kresťanskej spirituality, prejavujúcej hlbokú lásku k pokornému a jednoduchému človečenstvu, osobitne takému, ktoré deň čo deň v tichosti pracuje a trpí, a tak umožňuje postupné odvíjanie sa histórie sveta dejín spásy.

Listy Pátra Pia sa prihovárajú priamo srdciam tých, ktorí ich čítajú, hovoriac im o Bohu. Ide o korešpondenciu adresovanú mužom a ženám, ktorých celé desaťročia stretával a trpezlivo počúval vo svojej spovednici, mužom a ženám, ktorí si – tak ako aj my – uvedomovali svoju biedu a nevedeli sa nabažiť pohľadu na tvár Ježiša Krista, ktorý nám prisľúbil, že bude s nami každý deň a po všetky dni až do skončenia sveta (porov. *Mt 28, 20*), a tento svoj prisľub plní aj dnes. Týmto mužom a ženám písal Páter Pio množstvo listov, popretkávaných nevídanými obrazmi a metaforami, ktoré čerpal z najvšednejšej každodennosti ľudského života, ale aj z diania v prírode, pohľadov na okolitú krajinu, tepla rodinných a priateľských vzťahov, jedným slovom, z nití tvoriacich typicky taliansku „tkaninu človečenstva“, v ktorej pulzuje triezva prirodzenosť a úprimná nábožnosť.

Naplnený istotou, že Ježiš aj počas nasledujúceho roka dodrží svoj prisľub, že „bude s nami“ po všetky dni, som dospel k záveru, že prostredníctvom zbierky myšlienok na každý deň vybraných z listov Pátra Pia sa toto Ježišovo zasľúbenie stane ešte hmatateľnejším. Myslím si, že nebudem príliš trúfalý, ak poviem, že myšlienky Pátra Pia na každý deň sú myšlienkami dňa, ktorými sa na nás obracia sám Ježiš, jediná osoba na svete, ktorá nás dokonale miluje a uzdravuje. Obaja totiž boli prebodnutí „klineciami ľudských dejín“ a poznačení stigmami. Ježiš doslovne, Páter Pio symbolicky – mocou milosti, no v oboch prípadoch sa to stalo celkom hmatateľne, fyzicky. „Klince ľudských dejín“ sú v skutočnosti dychom, ktorým vanie na človeka Duch Svätý. On nás

dennodenne pobáda k obráteniu, pričom v nás dáva čoraz zreteľnejšie vystupovať obdivuhodným rysom Kristovej podoby. Vďaka tomuto trojičnému rytmu plynutia času skôr či neskôr nastane v živote každého človeka „milostivý čas“, okamih, keď dostane šancu na obrátenie.

V tomto zmysle môžem povedať, že chvíľa obrátenia nadišla aj pre mňa, v čase, keď som o Pátrovi Piovi nevedel prakticky nič, a to aj napriek tom, že som už bol členom tej istej rehole, ako bol on. Registroval som, že takáto osoba existovala, a to bolo asi tak všetko. Môj objav tohto svätca sa začal pred desiatimi rokmi v nemeckom Frankfurte, kde som študoval na jezuitskej vysokej škole Sankt Georgen Hochschule a býval pri známej a impozantnej mariánskej svätyni Liebefrauen, ktorú spravovali kapucíni. Na nemeckej pôde som sa nachádzal už dlhší čas. Dodnes si presne pamätám to mrazivé jarné ráno roku 1999, keď ma náš mladý guardián, brat Paulus Terwitte požiadal, aby som si pripravil dve prednášky o Pátrovi Piovi. Mali byť prezentované pri príležitosti jeho nastávajúceho blahorečenia, ktoré sa malo odohrať o krátky čas nato – 2. mája v Ríme. Spýtal som sa ho, prečo práve ja. Odpovedal mi: „Nuž, ani nie tak preto, lebo si kapucín, ale preto, lebo si Talian tak ako Páter Pio.“ Moja otázka nebola v skutočnosti motivovaná skutočnosťou, že som mal rozprávať po nemecky v chráme, kde každú sobotu prednášali najlepší nemeckí katolícki i luteránski teológovia, čo je tradícia, ktorá trvá dodnes, ale úprimnými rozpakmi plynúcimi z toho, že – ako som už povedal – o Pátrovi Piovi som nevedel v podstate nič.

Túto výzvu som však prijal, čo ma viedlo k usilovnému štúdiu prameňov – listov Pátra Pia, ktorých úryvky sú publikované v tejto knihe. Mal som pritom pocit, akoby som narazil na výdatné ložisko v nepreskúmanej zlatej bani, bohatej nielen na teologickú náuku, ale aj na duchovné podnety a hlboké vhľady do duchovného života, ktoré umožňujú žiť teraz a tu spolu s Ježišovým srdcom a podľa neho, čerpajúc z neho veľkú útechu. A naozaj, prostredníctvom svojich myšlienok nám Páter Pio ponúka nesmierne cenné a účinné rady, ako dnes možno veriť v Boha, dúfať v neho uprostred súženií, milovať blížnych a veľkodušne im odpúšťať, radujúc sa za každých okolností nášho života. Pulzuje v nich energickosť kapucínskeho rehoľníka, ktorého prvoradým cieľom je pomáhať ľuďom zosilnieť v kresťanskom živote, ktorý Páter Pio považoval za ponuku skutočného šťastia a plného rozvinutia nášho ľudského potenciálu. Tieto myšlienky mapujú aj celú jeho pastoračnú skúsenosť, ktorá postupne dozrievala v priebehu jeho zasväteného františkánskeho života, počas ktorého sprevádzal množstvo duší po cestách Ducha. S niektorými z nich sa stretol len jediný raz, iné sa poslušne zverili do jeho rúk prostredníctvom procesu, ktorý dnes nazývame duchovné sprevádzanie. Myšlienky obsiahnuté v jeho listoch sú adresované všetkým: laikom, kňazom, rehoľníkom, ateistom, mladým ľuďom... Spomedzi všetkých objavov, ktoré som urobil na ceste spoznávania Pátra Pia, bola najfascinujúcejšou skutočnosť, že pred mojím duchovným zrakom sa ukázal ako neveriteľne mladý a aktuálny. Veľmi názorne som si to uvedomil vtedy, keď

som o niečo neskôr osobne navštívil miesta, kde žil – Gargano (Foggia) a Pietrelcinu (Benvento), kde som v miestnych kapucínskych kláštoroch videl fotografie, na ktorých bol zachytený ako mladý rehoľník s veľkými priezračnými, láskavými očami.

Páter Pio zostal navždy mladý, čo si uvedomíme pri čítaní týchto jeho myšlienok na každý deň. Ak v ňom vytrváme, na konci roka budeme mladší než na jeho začiatku. Je to zázrak, ktorý sa deje každému, kto prežíva plynutie času a beh dní skutočne kresťanským spôsobom. Zistujeme totiž, že aj keď *„náš vonkajší človek chradne, náš vnútorný sa zo dňa na deň obnovuje“* (2 Kor 4, 16). Je to tajomstvo, ktoré Páter Pio nazýval „tajomstvom kráľa“ (porov. *Tob 12, 7*). Je to mystérium, ktoré je nielen pre františkána, ale pre každého kresťana identické s konkrétnou osobou: Ježišom.

Gianluigi Pasquale OFM Cap.

Benátky 23. septembra 2007, sviatok svätého Pia z Pietrelciny

Pramene a výber textov

Celá táto antológia je výberom z textov obsiahnutých v *Korešpondencii* svätého Pia z Pietrelciny, ktoré predstavujú podstatnú časť jeho písomnej pozostalosti. Korešpondenčná komunikácia Pátra Pia má veľmi širokú škálu podôb siahajúcu od povzbudzovania po duchovné sprevádzanie duší, od homiletiky po biblickú exegézu, od úvah o ľudskom živote a dejinných udalostiach až po osobné vyznania týkajúce sa jeho vnútorných hnutí a najhlbších duchovných pocitov. Vzhľadom na túto šírku záberu som pri výbere textov uprednostňoval úvahy univerzálnejšieho dosahu, teda také, ktoré nie sú striktne späté so špecifickými situáciami adresátov, prípadne ak aj predstavujú reakciu na požiadavky konkrétnej situácie, môžu byť rozšírené na rozličné kategórie a životné podmienky potenciálnych čitateľov tejto zbierky a priniesť im úžitok v ich konkrétnej situácii.

Z toho vyplýva, že hoci sa svätec z Pietrelciny často prihováral svojim duchovným dcéram, používajúc pritom výrazy ako „dcéra moja, náš Pán ťa miluje nežnou láskou [...]“ alebo „dcéra moja, vedz, že láska sa skladá z troch častí [...]“, prípadne „moja najdrahšia dcéra, ži v pokoji [...]“. Čitateľ si môže oprávnene predstaviť, že tieto slová sú adresované duši

každého človeka, predovšetkým však jemu samému ako posila a povzbudenie na dlhej ceste ku kresťanskej dokonalosti.

Texty boli starostlivo vybrané zo širokej tematickej škály duchovne najintenzívnejších listov Pátra Pia a vhodne priradené k jednotlivým dňom roka, pričom som sa v rámci možností usiloval čo najlepšie zladit' ich usporiadanie s rytmom slávení liturgického roka. Aby som to v čo najväčšej miere dosiahol, priamo som priradil príslušné texty k nepohyblivým sviatkom liturgického roka (Vianoce, Zjavenie Pána, Nanebovzatie Panny Márie, Nepoškvrnené počatie), ako aj k niektorým sviatkom a liturgickým spomienkam na svätých (svätého Petra a Pavla, svätého Františka, svätú Teréziu a pod.), zatiaľ čo v prípade pohyblivých sviatkov som sa pridržiaval liturgického kalendára na rok 2008, a to najmä v súvislosti so „silným“ obdobím: Pôst – Veľká noc – Turíce. Tu som, okrem iného, zvýraznil význam Veľkého piatka tým, že som k nemu priradil texty obsahujúce úvahy o Ježišovom umučení a smrti, no zároveň s tým som sa usiloval vziať do úvahy skutočnosť, že pôstne a veľkonočné obdobia v priebehu rokov „oscilujú“, čo ma podnietilo k tomu, aby som čitateľom ponúkol súbor príslušných úvah, ktoré nebudú viazané na žiadnu rigidnú schému, ale obopnú veľkonočné tajomstvo ako celok, čím sa stanú použiteľnými v priebehu každého roka. Každý kresťan by mal totiž vedieť, že udalosti Ježišovho umučenia, smrti a zmŕtvychvstania predstavujú jeden jediný nerozlúčny celok.

Pokiaľ ide o ďalšie dni a obdobia roka, v niektorých prípadoch som bral do úvahy dátumy, keď sa odohrali dôležité

mílniky duchovnej skúsenosti Pátra Pia, ako napríklad objavenie sa prvých príznakov mystického prebodnutia srdca, ku ktorému prišlo 8. septembra 1911, a najmä jeho stigmatizácia, ktorá sa odohrala 20. septembra 1918. K tomuto dátumu som priradil úryvok z listu napísaného 22. októbra 1918 a adresovaného otcovi Benedettovi da San Marco in Lamis, v ktorom Páter Pio opisuje svoju skúsenosť so získaním stigiem. Častejšie som sa však usiloval o to, aby kalendárne dni v schéme čítaní z listov Pátra Pia zodpovedali dátumom napísania listov.

V mnohých prípadoch som bral do úvahy aj sezónne podmienky s cieľom umožniť čitateľom, aby čo najhlbšie precítili a čo najefektívnejšie aplikovali povzbudená, rady a úvahy Pátra Pia. Ako príklady môžem uviesť úvahy o vnútornom „chlade“ a očakávaní jari milosti, ktoré som zaradil do obdobia zimy, „slnečné“ prirovnania a povzbudená do boja proti duchovnej malátnosti, predložené na letné obdobie, povzbudená k praktizovaniu duchovného čítania zaradené do obdobia jesene či úvahu o jeseni ducha, ktorú som priradil k dátumu 1. október. Ide len o zopár príkladov spomedzi veľkého množstva priradení tohto typu, ktoré oslovia každého čitateľa trochu inak, v závislosti od jeho vlastného duchovného rozpoloženia a vnútornej vnímavosti.

V niektorých častiach textu čitateľ nájde obsirnejšie úvahy na určitú tému, ktoré sú rozdelené do dvoch, troch či dokonca až štyroch za sebou nasledujúcich dní. Toto členenie je urobené takým spôsobom, že jednotlivé dni pred-

stavujú ucelené, v zásade nezávislé, no zároveň vzájomne zreťazené úryvky. Tak je to napríklad v prípade série textov o „zásadách zbožného života“, vybratých z listu napísaného 15. novembra 1917 a adresovaného Antoinette Vonovej, ktorá pripadá na dni od 2. do 5. januára.

Zámerne a veľmi starostlivo boli vybrané aj texty pripadajúce na začiatok a koniec roka, ktoré predstavujú dôležitú ouvertúru a zakľúčenie knihy: rok s Pátrom Piom sa začína povzbudením vydať sa na cestu, za ktorým nasleduje séria textov o kresťanských čnostiach ako základe kresťanského života a končí sa dôrazným duchovným testamentom, ktorý nás učí postojú vďačnosti zameraného na Boha, vďačnosti za mnohotvárnú, prekypujúcu mieru milosti, sprevádzajúcu celý náš pozemský život.

Za každým textom nasleduje označenie príslušného listu dátumom jeho napísania, menom adresáta a umiestnením v oficiálnom vydaní korešpondencie Pátra Pia, ktorá bola medzi rokmi 1973 – 1984 postupne publikovaná v štyroch zväzkoch. Zakaždým sa uvádza číslo zväzku, za ktorým nasleduje číslo strany.

Kompletný bibliografický údaj zbierky korešpondencie Pátra Pia je takýto: Padre Pio da Pietrelcina, *Epistolario*, a cura di Melchiorre da Pobladura e Alessandro da Ripabottoni, Edizioni Padre Pio da Pietrelcina, Convento Santa Maria delle Grazie, San Giovanni Rotondo (FG) 1973 – 1984, 4 voll. (Páter Pio z Pietrelciny, *Korešpondencia*, zostavili Melchiorre da Pobladura a Alessandro da Ripabottoni, publikované vo vydavateľstve Padre Pio da Pietrelcina,

Convento Santa Maria delle Grazie, San Giovanni Rotondo (FG) v rokoch 1973 – 1984, edícia pozostáva zo štyroch zväzkov):

Korešpondencia s duchovnými sprievodcami z rokov 1910 – 1922, rok vydania 1973, 1 387 strán.

Korešpondencia so šľachticnou Raffaelinou Ceraseovou z rokov 1914 – 1915, rok vydania 1975, 583 strán.

Korešpondencia s duchovnými dcérkami z rokov 1915 – 1923, rok vydania 1977, 1 173 strán.

Korešpondencia s rozličnými kategóriami osôb, rok vydania 1984, 1 039 strán.

 JANUÁR

Dôrazne vám odporúčam, aby ste si upokojili svoje úbohé srdcia: usilujte sa, aby boli zo dňa na deň vďačnejšie nášmu Učiteľovi, a konajte tak, aby bol nastávajúci rok úrodnejší na dobré skutky než ten predošlý, pretože v tej miere, ako roky plynú a približuje sa večnosť, treba rozhojniť svoju odvahu a povzniesť ducha k Bohu, slúžiac mu s rastúcim odhodlaním vo všetkom, k čomu nás zaväzuje naše kresťanské povolanie. Iba toto môže prebudiť našu vďačnosť voči Bohu. Môže nám to pomôcť uniknúť z osídel sveta, ktorý nepatrí Bohu, a z nástrah, ktoré nám kladú ostatní naši nepriatelia. Len takto sa môžeme bezpečne doplaviť do prístavu spásy.

Bojujme teda s terajšími skúškami, ktoré na nás zosiela Božia prozreteľnosť, a nestrácajme pritom odvahu, neklešajme na myslí. Bojujme boj silných, aby sme si zaslúžili odmenu, ktorú má Boh pripravenú pre silné duše. Len si spomeňte, dcérenky, na slová, ktorými sa jedného dňa obrátil náš božský Učiteľ na svojich apoštolov a ktoré dnes hovorí aj nám: „*Non turbetur cor vestrum*“ – „Nech sa vám srdce nevzrušuje.“ Áno, drahé dcéry, nech sa vaše srdcia nevzrušujú v hodine skúšky, pretože Ježiš sľúbil všetkým tým, ktorí ho budú nasledovať, skutočnú pomoc. [...]

Nech sa Ježiš čoraz väčšmi zmocňuje vašich srdc.

*(List z 2. januára 1918 adresovaný Antoinette Vonovej
 – Korešpondencia, zv. III, s. 832)*

Na to, aby si ustavične žila zbožným životom, netreba nič iné, len si v duchu zaumieniť, že sa budeš pridržať malého počtu znamenitých a veľkodušných zásad.

Prvá z týchto duchovných ruží, ktoré túžim vidieť prekvitať v tvojom živote, pochádza od svätého Pavla:

„*Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré*“ (Rim 8, 28).

A naozaj, ak Boh dokáže vyťažiť dobro aj zo zla, pre koho by to mal v prvom rade robiť, ak nie pre tých, ktorí sa mu bezvýhradne darovali? Dokonca aj samotné hriechy, od ktorých nás Boh pre svoju dobrotu všemožne odrádza, sú Božou prozreteľnosťou používané na to, aby slúžili na dobro tým, ktorí mu slúžia. Keby svätý kráľ Dávid nebol zhrešil, nikdy by si neosvojil takú hlbokú pokoru; podobne ani Mária Magdaléna by nemilovala Ježiša takou vrúcnu láskou, keby jej neodpustil toľko hriechov, čo by nemohol urobiť, keby ich nespáchala.

Len sa pozri, moja drahá dcéra, na túto veľkolepú leš Božieho milosrdenstva: premieňa našu biedu na osoh a z hadieho jedu našich neprávostí pripravuje liečivú masť pre naše duše. Povedz mi teda, azda neurobí mocou svojej milosti to isté aj s našimi trápeniami, súženiami a prenasledovaniami, ktoré na nás ustavične doliehajú? Ak ti teda prichodí znášať súženia, nech by už boli akéhokoľvek druhu, buď si istá, že ak miluješ Boha celým srdcom, všetko sa obráti na dobré. Ak na teba aj doľahnú také chvíle, že nebudeš schopná predstaviť si, odkiaľ by asi mohlo prísť

to dobro, môžeš si byť istejšia než kedykoľvek predtým, že určite príde. Ak ti Boh pomaže oči blatom potupy, je to len preto, aby ti prinavrátil zrak a urobil tvoje videnie ešte jasnejším než doteraz, takže sa zaskvieš pred zrakom jeho anjelov obdivuhodnou krásou a pohľad na teba ich naplní úctou a potešením. Boh ťa niekedy nechá aj padnúť, ako to urobil svätému Pavlovi, keď ho zhodil z koňa.

Nestrácaj odvahu, keď zas a znovu padáš, ale zakaždým sa vzchop, zaodejúc sa obnovenou dôverou a hlbšou pokoru. Ak sa človek po páde znechutí a stratí trepezlivosť so sebou samým, znamená to, že naletel na leť nepriateľa, zložil zbrane a vzdal sa. Ty však nikdy nerob nič podobné, lebo Pánova milosť je ustavične v pohotovosti, pripravená kedykoľvek ti priskočiť na pomoc.

*(List z 15. novembra 1917 adresovaný Antoinette Vonovej
– Korešpondencia, zv. III, s. 822)*

3. január

Druhou zásadou, ktorú túžim vidieť vytesanú v tvojej duši, je, že Boh je náš Otec. Čoho by si sa teda mala báť, keď si dcérou takéhoto otca, bez ktorého vedomia ti nespadne ani jediný vlas z hlavy? Mali by sme sa azda čudovať nad tým, že keď sme deťmi takéhoto otca, nemáme ani nemôžeme mať na mysli žiadnu inú myšlienku než túžbu milovať ho

a slúžiť mu? Riad' a spravuj svoju dušu a rodinu tak, ako si to želá on, a nestaraj sa o nič iné, pretože ak budeš takto konať, uvidíš, že Ježiš ťa pojme do svojich myšlienok. „Mysli na mňa a ja budem myslieť na teba,“ povedal Ježiš svätej Kataríne Sienskej a potom dodal: „Večný Otcé, tvoja prozreteľnosť vládne nad všetkým.“

*(List z 15. novembra 1917 adresovaný Antoinette Vonovej
– Korešpondencia, zv. III, s. 822)*

4. január

Tretia zásada je, že máš zachovávať to, čo božský Učiteľ naučil svojich apoštolov: „*Chýbalo vám niečo?*“ (*Lk 22, 35*)

Moja dobrá dcéra, pozorne uvažuj o tomto úryvku. Ježiš rozposlal svojich apoštolov do celého sveta – bez peňazí, palice, topánok, kapsy, len s jednou tunikou, a potom sa ich spýtal: „Keď som vás takto poslal, chýbalo vám niečo?“ (porov. *Lk 22, 35*) Oni odvetili, že im nechýbalo vôbec nič. Dcéra moja, povedz mi, keď si bola zmietaná búrkami, a pritom si, nanešťastie, málo dôverovala Bohu, azda ťa tvoje súženia celkom premohli? Zaiste mi odpovieš, že nie. Nuž, prečo si teda myslieť, dodávam ja, že by si nemala zviťaziť aj nad všetkými ostatnými protivensťami? Ak ťa Boh v minulosti nikdy neopustil, akože by to mohol urobiť v budúcnosti, on, ktorý túži po tom, aby si mu patrila

odteraz až naveky, a nie iba v minulosti? Nestrachuj sa pred budúcim zlom, ktoré môže vzísť z tohto sveta, pretože vôbec nemusí prísť, a ak aj príde, Boh ti dá silu znášať ho. Len sa pozri, ako božský Učiteľ nariadil svätému Petrovi, aby k nemu prišiel po vode. Keď však svätý Peter pocítil nápor vetra a nebezpečenstvo búrky, dostal strach, ktorý ho takmer potopil. Tonúc vo vlnách zavolať na Učiteľa, aby mu pomohol, a Ježiš ho napomenul týmito slovami: „*Maloverný, prečo si pochyboval?*“ (Mt 14, 31) Potom vystrel ruku a zachytil ho. Dcéra moja, ak ťa Boh pošle kráčať po rozbúrených vlnách protivenstiev, nenechaj sa premôcť strachom, pretože Boh je s tebou. Maj odvalu a budeš slobodná.

*(List z 15. novembra 1917 adresovaný Antoinette Vonovej
– Korešpondencia, zv. III, s. 822)*

5. január

Štvrtá zásada sa týka večnosti. Božie deti by nemali prikladať veľkú váhu týmto krátkym okamihom, ktoré plynú ako voda, pretože už teraz majú účasť na večnosti, kde žijú v Božej sláve. Dcéra moja, uváž predsa, že si sa už vydala na cestu smerom k večnosti, už si položila ruku na pluh. Dôležité je len jedno – aby si bola šťastná vo večnosti. Čo teda záleží na tom, či tieto prchavé chvíle budú naplnené šťastím, alebo súžením?